

[Maisted]

og se at få ændret udlændingeloven i den retning.

Dohrmann (FP):

Der er jo ikke nogen at sige tak til. Tværtimod må jeg indlede med at sige, at den behandling, fremskridtspartiets forslag har fået her, svarer ganske nøje til den linje, massemediernes, først og fremmest statsmonopolet Danmarks Radio og TV, har kørt i de sidste måneder. Man er chokeret over, at befolkningen har en anden holdning end flertallet her i folketingsalen, og så forsøger man at indoktrinere befolkningen til en anden holdning. Man vil ikke stå ved de ting, man nu engang har stemt for her i folketingsalen. Det er sagen i en nøddeskal, og så forsøger man ved denne lejlighed at fremstille fremskridtspartiet som de rene idioter.

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at formålet med fremsættelsen af dette forslag er at få ændret den tåbelige lovgivning, folketingsalen vedtog i 1983, i juni måned, hvor samtlige partier stemte for den nugældende udlændingelov.

Vi sagde ved den lejlighed – fremskridtspartiets ordfører var Knud Lind – at med dette lovforslag åbnede man op for risikoen for en sand invasion. Hvad er det, vi har oplevet? Jo, i 1984 er der stort set kommet lige så mange strømrende hertil – vel at mærke i de sidste måneder af 1984 – som der er kommet i årene fra 1975 til 1981.

Jeg ved godt, at der er nogle, der siger, at vi skal være gode ved alle mennesker, og det er da en pæn tanke, men når man tager i betragtning, hvor lille et land Danmark er, og når man samtidig tager i betragtning, at langt, langt den overvejende del af dem, der kommer hertil, ikke er at betegne som rigtige flygtninge i ordets bogstaveligste forstand, så er dette simpelt hen en hån mod den danske befolkning.

Hvordan loven bliver bedømt af offentligheden, og hvad man mener om den, kan jeg faktisk illustrere allerbedst ved at citere, hvad politimesteren i Tønder sagde i sin nytårspåtale til sit mandskab. Han indledte med at sige: politikere er dummere, end politiet tillader, og så nævnte han et eksempel. Han sagde, at før i tiden havde man noget, der hed grænseoverløbere. Det begreb kender vi ikke mere, sagde politimesteren, og hvorfor ikke?

Nej, i dag dukker de op ved landets grænser. De forsøger end ikke at snige sig over, men råber ét ord: »asyl«, og så er politiet tvunget til at tage dem ind i landet. Det kan overhovedet ikke sammenlignes med det, vi forstår ved reelle politiske flygtninge. Det er bekvemmelighedsflygtninge, der kommer hertil.

Fremskridtspartiet har ikke, før vi fik den nye udlændingelov, på noget tidspunkt protesteret imod det antal flygtninge, der kom til landet. Vi synes, det var rimeligt, det har vi aldrig indvendt det mindste imod. Men med den lov, man vedtog i 1983, er grænsen nået. Uanset hvad man står og siger her i folketingsalen, og uanset hvad man kalder os, er det vældig betryggende, at et flertal i befolkningen – det fremgår jo helt klart af de undersøgelser, der er foretaget – støtter fremskridtspartiet.

Vi kender eksempler på, at der er betalt helt op til 300.000 kr. Hvem stryger pengene? Det gør man først og fremmest i Tyrkiet, det gør man i DDR. Folk bliver lokket hertil af professionelle agenter. Jeg kan citere fra Jyllands-Posten den 21. oktober 1984, som har haft en mand i Tyrkiet og dér har spurgt nogle flygtninge, og de siger samstemmende, at Danmark er det bedste land, man kan komme til. Dér får man penge hver måned, et hus at bo i, og man begynder straks på universitetet.

Jeg forstår på en måde godt, at mange af dem, der kommer hertil, og som tror, at det er det rene slaraffenland, bliver skuffet. Når vi har set, hvad der ellers er sket, bl.a. at personalet i Kagerup har måttet arbejde under politibeskyttelse, fordi flygtningene ikke var tilfredse med forholdene, når vi har set, at der har været knivstikkeri, når vi har set både det ene og det andet, vi har oven i købet set besættelse af kirker, så forstår jeg på en måde godt, at man ikke er tilfreds, når man kommer hertil med den overbevisning, at det simpelt hen er den evige hvile, man går ind til.

Det er i allerhøjeste grad folketingsalen og selvfølgelig først og fremmest ministerens pligt at få de forhold ændret. Det er simpelt hen bondefangeri, at folk får lov til at strømme her til landet under de forudsætninger og med de forventninger. Jeg stillede engang i folketingsalen ministeren det spørgsmål, om han ikke ville forsøge at informere flygtningene i de pågældende områder om, hvorledes for-